

nemlig på bedre omsorg i hjemmeplejen, hvor man skal fokusere både på udvikling, på helbred og på forebyggelse.

Vi synes, det er rigtigt, at mennesket jo ikke lever af brød og rengøring alene, men også af at have et fasttømret socialt netværk omkring sig imod ensomhed, imod depression.

Vi synes også, det er rigtigt, som forslaget har som sigte, at arbejde meget udviklingsorienteret frem mod de mål, man her gerne vil tilgodesee.

Der har nogle gange været en diskussion om graden af styring, hjemmeplejen bliver udsat for. Og forslaget her har som grundtanke, at hvis nu man gav hjemmehjælperne fri i højere grad og i stedet for den megen kontrol, man bygger op, viser tillid til såvel borgere som personale, så siger forslagsstillerne, at så kunne man nå meget langt. Det synspunkt deler vi meget i SF.

Kl. 19.15

Efter vores opfattelse er det en fantastisk overset ressource i denne her diskussion, at hjemmehjælperne formentlig føler, at den meget stramme tidsplan og også de meget stramme budgetter, den nuværende regering trækker ned over området og presser medarbejderne ind i, giver nogle arbejdsbetingelser, der ofte må opleves som utilfredsstillende.

Det er nu engang sådan, at alle de undersøgelser, jeg har set, bekræfter, at det, de ældre ønsker af deres hjemmehjælper, er at se hende lidt mere end de kan med nuværende budgetter, der som sagt bliver strammet op under den nuværende regering og støttepartiet Dansk Folkeparti.

Derfor er selve tanken om at give dem fri rigtig. Det vil vi gerne støtte. Vi tror, der er en meget stor ressource gemt, hvis det i højere grad lykkes at lade mennesker have den frihed, men det forudsætter også, at der er ressourcer til at udnytte den frihed.

Vi er også enige i den betragtning i beslutningsforslaget, at hele hurlumhejet om private leverandører har medført et bureaukrati formentlig uden sidestykke i dansk socialpolitisk historie – nej, det er måske overdrevet, grundtakstmodellen tangerer det formentlig også. Men i hvert fald som de to største hit blandt eksempler på, hvordan man for alvor etablerer bureaukrati, kommer henholdsvis frit valg af leverandør og grundtakstmodel ind.

Egentlig er det ærgerligt, at et område bliver bureaukratiseret i det omfang, vi ser her ud fra et ideologisk skoleridt, der hedder, at det vil de

ældre nok gerne. Det er der intet, der tyder på. Alle de undersøgelser, vi har set, siger, at de ældre faktisk gerne vil se den hjemmehjælper, de allerede har, lidt mere, fordi de synes, problemet er mangel på tid.

Vi synes også, at hele afsnittet om forebyggelse er godt. Det, man kan se i en periode, hvor regeringen strammer op om den kommunale økonomi så voldsomt, som det sker i de her år, er, at mange af de ting, der har langtidsvirkning, nemlig forebyggelse, genoptræning er de ting, der bliver sparet væk i kommunerne, mens der til de nødvendige ting, de ting, man ikke kan slippe uden om at løse, ikke er så meget frihed, fordi de ældre skal have hjælpen dér, som de skal.

Men det er kortsigtet. Jeg er helt sikker på, at vi vender tilbage med en regning senere, og derfor er vi også enige i, at beslutningsforslaget så kraftigt fokuserer på forebyggelse, der forekommer at være et glemt ord for den nuværende regering, og forebyggelse netop med genoptræning som det centrale.

Jeg skal derfor runde af med at sige, som tidligere den socialdemokratiske ordfører nævnte, at der faktisk er meget idé i at parre det forslag, vi fremsatte, og det forslag, der ligger her. Det tror vi der kommer noget godt ud af, og det gør vi gerne, når et valg formentlig betyder, at vi kan få lov til at virkeliggøre nogle af tankerne, vi har på ældreområdet.

Så synes jeg, at der er et flot afsluttende afsnit. Det drejer sig om rekruttering og fastholdelse via arbejdsglæde og faglig stolthed. Jeg vil bare minde om, at faglig stolthed, når man arbejder på ældreområdet, også har noget at gøre med en fornemmelse af, at når man forlader den ældre, man har været på besøg hos, forlader man så også vedkommende trygt i forvisning om, at man nåede de ting, der nu var nødvendige, at man havde den fornødne tid også til at holde i hånd, til at snakke og til alle de ting, der ikke kan beskrives i den meget mekaniske opbygning af ældreplejen, som den nuværende regering desværre fremmer.

Og så helt til slut bare det: Den nyeste undersøgelse, der er lavet på området, er ikke en god karakterbog for regeringen. Tværtimod. Der bliver stadig mindre frihed. Der bliver stadig mere standardisering. Der bliver stadig mere regelstyring.

Derfor støtter vi forslaget om i højere grad at give de ansatte og de ældre fri.